

AKUREYRARBÆR

Bæjarlögmaður

Alþingi - Nefndasvið
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Akureyri, 12. mars 2019
2019020446 01-106-05

Umsögn Akureyrarbæjar

við frumvarpi til laga um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, lögum um meðhöndlun úrgangs og lögum um meðferð elds og varnir gegn gróðureldum (stjórnvaldssektir o.fl.). - þingskjal 895 — 542. mál.

Akureyrarbær telur að frumvarpið hafi til að bera jákvæðar breytingatillögur og fagnar því. Hins vegar telur Akureyrarbær að nauðsynlegt sé að gera sérstaka umsögn vegna 10. gr. frumvarpsins, þar sem gerð er tillaga um nýja málsgrein á eftir 1. mgr. 48. gr. laga um um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998 og 19. gr. frumvarpsins sem kveður á um nýtt ákvæði í 67. gr. í lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir nr. 7/1998.

Í 10. gr. frumvarpsins er kveðið á um að heilbrigðisnefnd geti falið framkvæmdastjóra heilbrigðiseftirlits eða tilteknum heilbrigðisfulltrúum afgreiðslu einstakra mála í tilteknum málaflokkum sem undir heilbrigðisnefnd heyri og henni er ætlað að sinna samkvæmt lögum og reglugerðum. Það er hins vegar sett sem skilyrði að sveitarstjórn samþykki og kveði á um slíkt framsal heilbrigðisnefndar í samþykkt um stjórn sveitarfélagsins, sbr. 42. gr. sveitarstjórnarlaga, nr. 138/2011.

Þetta telur Akureyrarbær að sé óþarfi og það eigi að koma í hlut stjórnar heilbrigðisnefnda, sem skipuð er fulltrúum sveitarstjórnar, og reyndar oft fleiri sveitarstjórna, að framselja slíkt vald. Því sé óþarfi að samþykkt hvers sveitarfélags sem skipar heilbrigðisnefndir í hverjum landshluta, kveði á um slíkt framsal.

Í 19. gr. frumvarpsins er kveðið á um að Umhverfisstofnun geti lagt stjórnvaldssektir á einstaklinga eða lögaðila sem brjóta gegn tilteknum laga um hollustuhætti og mengunarvarnir.

Akureyrarbær bendir á að heimild til að leggja á stjórnvaldssektir ætti einnig að vera hjá hverri og einni heilbrigðisnefnd, enda standi það nefndunum nærri að beita sektum á sínu landssvæði.

Heilbrigðisnefndir eiga ekki að vera settar undir Umhverfisstofnun, enda um tvær jafngildar stofnanir að tefla, önnur á landsvísu, sem heyrir undir ráðuneyti, en hin staðbundin sem heyrir undir sveitarfélög.

Virðingarfyllst,

Inga Þóll Þórgnýsdóttir
bæjarlögmaður / persónuverndarfulltrúi

Bæjarlögmaður

Skrifstofa Alþingis
Umhverfis- og samgöngunefnd
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

15. mars 2019

Umsögn um frumvarp um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir o.fl. (stjórnvaldssektir o.fl.), 542. mál.

Vísað er til tölvupósts frá nefndasviði Alþingis dagsett 27. febrúar 2019 þar sem óskað eru umsagnar um ofangreint mál. Framlengdur frestur til að skila umsögn var veittur til 15. mars 2019. Undirritaður vann umsögn fyrir Samtök heilbrigðiseftirlitssvæða á Íslandi og skilaði í samráðsgátt þann 28. nóvember 2018. Tekið var tillit til nokkurra athugasemda sem þar voru gerðar.

Almennt álit

Í frumvarpinu er ekki lengur gert ráð fyrir að svetiastjórnir leiti umfangar heilbrigðisnefnda við setningu gjaldskráa. Heilbrigðisnefndir hafa ekkert um fjármál sveitarfélaga að segja og því er breytingin til bóta. Eftir sem áður er sveitarfélögum heimilt að leita ráða hjá heilbrigðiseftirlitinum t.d. til að gæta samræmsi í þeirri löggjöf er varðar heilbrigðiseftirlit.

Heilbrigðiseftirlit Kjósarsvæðis birtir nú þegar ársskýrslur og ársreikninga á heimasíðu sinni svo kvöð um það er á engan hátt íþyngjandi fyrir eftirlitið. Þá er frestað að gera breytingar á menntunarkröfum starfsmanna heilbrigðiseftirlits og var fállist á af hálfu umhverfis- og auðlindaráðuneytis að nánara samráð þurfi við heilbrigðiseftirlitssvæðin. Heilbrigðiseftirlitið myndi kjósa hafa þessar kröfur óbreyttar.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

1.gr. Gildissvið

Breyting er gerð á þessari grein þannig að rannsóknarstarfsemi er undanþegin lögunum ef hún varir skemur en þrjú ár en var eitt áður. Heilbrigðiseftirlitið leggur til að engin undanþága frá starfsleyfi og eftirliti sé veitt nema að undangenginni umsögn viðkomandi eftirlitsaðila þannig að tryggt sé að mengandi starfsemi fari ekki af stað án eftirlits. Bent er á að kostnaður við starfsleyfi og eftirlit heilbrigðiseftirlits t.d. með minni starfsemi er óverulegur.

5. gr. Framlenging starfsleyfis

Til viðbótar ætti að koma fram í 6. gr. laganna til áréttingar, að komi nýr aðili að rekstrinum geti hann sótt um að starfsleyfið verði fært yfir á hann án þess að gefið verði út nýtt starfsleyfi enda sé um óbreyttan rekstur að ræða og eftirlitsaðili meti það svo að ekki sé þörf á endurskoðun starfsleyfissskilyrða.

7. gr. Umhverfisupplýsingar

Mikilvægt er að fyrirtæki séu lätin gera grein fyrir hlutfallslegri losun en ekki bara heildarlosun þannig að niðurstaðan sé sett í samhengi við framleiðslu (stærð fyrirtækis). Minni losun helst oft í hendur við minnkaðan rekstur og öfugt. Ekki er því unnt að mæla árangur s.s. af minni losun nema hún sé sýnd sem hlutfallsleg losun. Ef reglugerð um grænt bókhald er felld úr gildi þarf þetta atriði eftir sem áður að koma skýrt fram í þeim gögnum sem fyrirtæki eiga að skila til Umhverfisstofnunar.

9. gr. Gjaldskrár heilbrigðisnefnda

Skv. þessari grein eru gjaldtökuheimildir heilbrigðisnefnda of þröngar. Heilbrigðiseftirlitið þarf að geta innheimt gjald fyrir sýnatökur og rannsóknir, þjónustuverkefni sem ekki tengjast beint eftirlitsskyldum rekstri s.s. húsnæðisskoðun. Gjaldtaka þarf fyrir útgáfu vottorða og annarra leyfa en starfsleyfa s.s. tóbakssöluleyfa og markaðssöluleyfa. Þá er tilvísun í 51 gr. laganna sem gildir um eftirlit Umhverfisstofnunar að öllum líkindum röng tilvísun. Vísa ætti heldur í 48 gr. laganna um eftirlit heilbrigðisnefnda. Hér er lagt til að heilbrigðisnefndir fái einnig heimild til að beita stjórnvaldssektum eins og rök eru færð fyrir í umfjöllun um 11. gr.

Í lögum þarf að heimila heilbrigðisnefndum að setja gjaldskrá og innheimta gjöld. Þannig verði heilbrigðisnefndum í stað sveitarstjórna falið það hlutverk að setja gjaldskrár fyrir eftirlitsskylda starfsemi í samræmi við framkvæmdina eins og hún er nú.

10. gr. Um framsal valds heilbrigðisnefnda

Lagt er til að það sé skýrt í lögum að framkvæmdastjóri og heilbrigðisfulltrúi vinni í umboði heilbrigðisnefnda og geti tekið ákvörðun fyrir nefndina á milli funda. Slíkar ákvarðanir væru bornar undir nefndina á næsta fundi eftir því sem við á. Með þessu væri verið að lýsa í lögum því verklagi sem tíðkast hjá heilbrigðisnefndum. Stundum er langt á milli funda og mikilvægt að rekstur heilbrigðiseftirlits geti gengið án þess að ávörðunar sé leitað hjá heilbrigðisnefndum í hvert skipti. Lagt er til að texti um að afla þurfi samþykki sveitarstjórna skv. þessari grein verði í staðinn felldur niður. Mikilvægt er að gæta að sjálfstæði heilbrigðisnefnda gagnavart sveitarstjórnnum. Að spyrja margar sveitastjórnir er óþarfa flækjustig sem á ekki vel við í þessu tilviki og getur skapað ósamræmi á landsvísi. Til að koma á móts við úrskurð úrskurðarnefndar um númerslausa bíla í Reykjavík sem fjallað er um í greinargerð er lagt til að heilbrigðisnefnd geti falið tilteknum aðila með samningi tiltekin mál s.s. að líma á númerslausa bíla og tæki og láta fjarlægja í samráði við heilbrigðiseftirlit. Það ætti ekki heldur að vera verulega íþyngjandi fyrir heilbrigðiseftirlit að taka sjálfa ákvörðunina um að fjarlægja viðkomandi hlut ef viðurkennt væri að þjónustuaðilinn megi veita aðvörunina með því að líma aðvörunarmiða á hlutinn. Engin þörf ætti að vera á að sveitarstjórn samþykki slíkt samkomulag enda heilbrigðisnefnd sjálfstæð stofnun í stjórnsýslunni. Þetta kallar á aukið flækjustig í stjórnsýslunni og tefur fyrir afgreiðslu mála. Mikilvægt að mál séu afgreidd endanlega á fundi heilbrigðisnefndar.

11. gr. Gjaldheimildir umhverfisstofnunar

Með sama hætti og komið er að í 9. gr. þarf að yfirfara hvort gjaldtökuheimildir Umhverfisstofnunar séu nægilega skýrar.

15. gr. Heimild til áminningar og að veita frest.

Skýrara er að hafa þvingunarúrræði í einni til tveimur greinum eins og í gildandi lögum. Lagt er til að því sé ekki breytt. Heilbrigðisnefnd þarf að geta lokað fyrirtæki varanlega en ekki einungis til bráðabirgða.

16. gr. Álagning dagsektar

Fagnað er þeirri útskýringu í frumvarpinu að álagðar dagsektir séu ekki endurgreiddar þegar úrbótum er lokið. Þetta er mjög mikilvægt til þess að virkja og skýra dagsektarákvæðið í lögnum. Hætt væri við ef dagsektir væru látnar niður falla þegar úrbótum væri lokið að heilbrigðiseftirlitið sæti svo uppi með kostnað við innheimtun.

Í gildandi lögum renna dagsektir til reksturs heilbrigðiseftirlits eða sama stjórnvalds og lagði þær á og er lagt til að það fyrirkomulag verði óbreytt þar sem núverandi fyrirkomulag hefur ekki valdið neinum vandræðum. Sveitarfélög eru að greiða með rekstri heilbrigðiseftirlits og njóta þess því beint af dagsektir renna til heilbrigðiseftirlits með lægri greiðslum. Mikilvægt er að heilbrigðiseftirlitið noti dagsektir svo ákvæðið verði ekki óvirkt í lögnum eins og verið hefur fyrir flest svæði. Það er til bóta það það sé ekki letjandi að beita þessu þvingunarúrræðatóli svo reynsla og þekking verði til hjá eftirlitsaðilum á beitinu þessa úrræðis.

12. gr., 19., og 22. gr. Heimild Umhverfisstofnunnar til að beita stjórnvaldssektum.

Það er verið að flækja stjórnsýsluna of mikið með því að fela Umhverfisstofnun einni að sjá um álagningu stjórnvaldssekta og eru færð fyrir því eftirfarandi rök.

- Það er einfaldari og skilvirkari stjórnsýsla að staðbundið stjórnvald fylgi eftir sínum málum þ.m.t. beitingu stjórnvaldssekta. Staðbundið stjórnvald er nær málinu sem upp kemur og er betur til þess fallið að meta aðstæður fyrir minni upphæð en það myndi kosta Umhverfisstofnun.
- Heilbrigðisnefndir eru sjálfstæð stjórnvöld og eru oft að vinna í flóknum málum er varða beitingu þvingunarúrræða. Þessi sömu stjórnvöld eru því full fær um að beita stjórnvaldssektum og geta ráðið til þess hæfa lögfræðinga til að fylgja eftir innheimtu þeirra.
- Ef Umhverfisstofnun einni er falinn álagning stjórnvaldssekta er hætt við að kostnaður falli á stofnunina s.s. við árangurslausa innheimtu sem betra er að dreifa á fleiri stofnanir.
- Umhverfisstofnun myndi fá aukin verkefni við að þjónusta heilbrigðiseftirlitið sem getur bitnað á eigin verkefnum.

Eftir sem áður þarf að leggja línu fyrir þessi 11 stjórnvöld hvernig stjórnvaldssektum verður beitt með samræmdum hætti og ætti það ekki að vera flókin vinna.

Heimildir sem eru taldar upp í 19. gr. um hvenær unnt er að leggja á stjórnvaldssektir eru of þröngar og eru allar bundnar við rekstur. Mikilvægt er að unnt sé að beita stjórnvaldssektum vegna brota gegn umhverfi og heilsu í víðtækum skilningi og þarf í

HEILBRIGÐISEFTIRLIT KJÓSARSVÆÐIS

Þessum lögum að opna á heimild til þess. Við endurskoðun reglugerða þarf að skýra í viðkomandi greinum þeirra hvenær stjórnsýslusektir geta átt við.

Það er óeðlilegt að hafa þak á sektum 10 -25 milljónir sem getur verið lág tala ef t.d. þegar stórfyrirtæki eiga í hlut. Sektir á lögaðila þurfa að hafa mun hærri þak og miðast við tegund brots, ekki má borga sig fyrir fyrirtæki að brjóta af sér og greiða frekar stjórnvaldsekt. Nefna á að sektir sem Samkeppnistofnun hefur lagt á aðila hafa numið hundruðum milljóna. Eðlilegra væri að þetta þak væri 500 milljónir.

Aðeins er fjallað um kærur til lögreglu er varða Umhverfisstofnun en kærur geta líka átt við um brot hjá starfsemi sem heilbrigðiseftirlitið hefur eftirlit með.

II. KAFLI

Breyting á lögum um meðhöndlun úrgangs, nr. 55/2003, með síðari breytingum.

Vísað er athugasemda sem fram koma hér að ofan og varða sömu atriði og fjallað er um í lögum um meðhöndlun úrgangs.

Virðingarfyllt,

Þorsteinn Narfason
framkvæmdastjóri.

Heilbrigðiseftirlit Norðurlands eystra

Kt. 470199-2029 · Akureyrardeild · Furuvellir 1 · 600 Akureyri · Sími: 462 4431 · Fax: 461 2396 · Netfang: hne@hne.is
Húsavíkudeild · Hafnarstétt 3 · 640 Húsavík · Símar: 464 2690 og 898 8340 · Netfang: oggi@hne.is

542. mál

Akureyri 15. mars 2019

Skrifstofa Alþingis, nefndasvið

Austurstræti 8-10

150 Reykjavík

Efni: Umsögn um frv. um br. á l. um hollustuhætti og mengunarvarnir o. fl. mál nr. 895

Á fundi heilbrigðisnefndar Norðurlandssvæðis eystra þann 14. mars s.l. var eftirfarandi bókað:

„Heilbrigðisnefnd bendir á mikilvægi þess að heilbrigðisnefndir fái heimildir til að leggja á stjórnvaldssektir á hliðstæðan hátt og Umhverfisstofnun og fer fram á að frumvarpi verði breytt í þá veru og á þann hátt að Umhverfisstofnun og heilbrigðisnefndir verði jafn settar hvað þessar heimildir varðar (19. og 22. gr. frumvarpsins). Þá vekur heilbrigðisnefnd athygli á mikilvægi þess að heilbrigðisnefndir fái fullt og óskorað umboð til að fela framkvæmdastjóra heilbrigðiseftirlits eða tilteknum heilbrigðisfulltrúum afgreiðslu einstakra mála, án þess að hveða þurfi sérstaklega á um slíkt framsal í samþykktum allra sveitarfélaga á starfssvæði heilbrigðisnefnda (10. gr. frumvarpsins).“

Virðingarfyllt

Alfur Schiöth

framkvæmdastjóri

Alþingi
b.t. umhverfis- og samgöngunefndar
Austurstræti 8-10
150 REYKJAVÍK

Reykjavík, 6. mars 2019
Tilvísun: 2019020394/50.12

Efni: Frumvarp til laga um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, lögum um meðhöndlun úrgangs og lögum um meðferð elds og varnir gegn gróðureldum (stjórnvaldssektir o.fl.), mál nr. 542. - Umsögn Heilbrigðiseftirlits Reykjavíkur.

Vísað er til tölvubréfs Umhverfis- og samgöngunefndar Alþingis dags. 27. febrúar 2019 þar sem óskað er umsagnar Heilbrigðiseftirlits Reykjavíkur um frumvarp um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, lögum um meðhöndlun úrgangs og lögum um meðferð elds og varnir gegn gróðureldum (stjórnvaldssektir o.fl.), mál nr. 542. Áður hefur Heilbrigðiseftirlit Reykjavíkur gefið umsögn dags. 29. nóvember 2018 um mál umhverfis- og auðlindaráðuneytis um frumvarp um breytingu á lögum nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir. Heilbrigðiseftirlit Reykjavíkur (HER) hefur farið yfir frumvarpið og þau gögn sem því fylgja og gefur eftirfarandi umsögn.

Almennt:

Tekið hefur verið tillit til hluta þeirra athugasemda sem HER kom með í umsögn sinni 29. nóvember 2018. Eftir stendur þó það mikilvæga atriði að heilbrigðisnefndum sveitarfélaga (HES) er enn ekki heimilt að leggja á stjórnvaldssektir til samræmis við Umhverfisstofnun. HER bendir á að nú er í vinnslu frumvarp til breytingar á matvælalögum þar sem HES mun hafa heimild til að beita stjórnvaldssektum vegna eftirlits með frjálsu flæði ferskrar búvöru skv. matvælalögum. Eðlilegt er að slíkt úrræði sé til staðar fyrir öll stjórnvöld sem sinna eftirliti skv. lögum nr. 7/1998.

Athugasemdir við einstaka greinar:

Frumvarp til laga um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir

1. gr. frv. Um rannsóknarstarfsemi, þróunarstarf eða prófanir á nýjum vörum og vinnsluferlum sem vara skemur en 3 ár: Þrátt fyrir undanþáguákvæði er mikilvægt að tryggja heimild eftirlitsaðila til eftirlits og kröfugerða vegna mengandi starfsemi sem fellur undir ákvæðið. Einnig þarf að koma ákvæði um að starfsemin þurfi að samræmast skipulagi. Loks telur HER að 3 ár séu of langur tími, í fyrri drögum frumvarpsins var lagt til 1 ár og telur HER það hæfilegan tíma.

5. gr. frv. Um tímabundna framlengingu starfsleyfis: HER tekur undir þetta en bendir á að setja þarf ákvæði um að starfsemin þurfi að samræmast skipulagi þann tíma sem framlengingin tekur til. Ef skipulagsyfirvöld skipuleggja starfsemi út af skipulagssvæði með breyttum landnotkunarákvæðum þarf að hlíta því, að teknu tilliti til meðalhófsreglu stjórnsýslulaga.

9. gr. frv. *Um gjaldskrár*: Að mati HER þarf að bæta við ákvæði um heimildir HES til að leggja á stjórnvaldssektir sbr. sambærilega grein um álagningarheimildir Umhverfisstofnunar í 11. gr. frv.

10. gr. frv. *Um heimild til framsals á valdi til fullnaðarafgreiðslu mála*: HER tekur undir þann hluta breytingartillögunnar sem snýr að því að heilbrigðisnefnd geti falið framkvæmdastjóra viðkomandi heilbrigðiseftirlits og tilteknum starfsmönnum þess fullnaðarafgreiðslu einstakra mála. HER telur jafnframt að væri til bóta að bæta við sérstöku ákvæði sem heimilar framsal tiltekinna athafna/framkvæmdaatriða, sem eru hluti stjórnvaldsákvörðunar, til annarra en starfsmanna nefndarinnar. Stjórnsýsluþáttur máls yrði eftir sem áður hjá HES.

Hins vegar gerir HER alvarlega athugasemd við að heilbrigðisnefnd eigi að óska eftir samþykki sveitarstjórnar fyrir framsali á valdi til fullnaðarafgreiðslu mála til framkvæmdastjóra eða tiltekinna starfsmanna heilbrigðiseftirlitssvæðanna. Með þessu er vegið að sjálfstæði nefndarinnar gagnvart sveitarstjórn. Þá er það flókið í framkvæmd þar sem í öllum tilvikum nema einu standa margar sveitarstjórnir að rekstri eins heilbrigðiseftirlits, með eina heilbrigðisnefnd og gæti skapa glundroða náist ekki full sátt um framsalið.

19. gr. frv. *Stjórnvaldssektir*: HER ítrekar það sem áður hefur komið fram í umsögnum að eðlilegt sé að allar 11 eftirlitsstofnanirnar sem framfylgja lögum nr. 7/1998 hafi samræmd úrræði þ.á.m. beitingu stjórnvaldssekta. Að mati HER er það flóknari stjórnsýsla ef beiting stjórnvaldssekta til að fylgja eftir kröfum eftirlitsaðila, færist á milli stjórnvalda og eðlilegast að það stjórnvald sem fer með eftirlit með viðkomandi rekstri, hafi heimildina. Hætta er á að annars verði um tvöfalt eftirlit að ræða vegna rannsóknaskyldu stjórnvalda auk tilheyrandi aukins kostnaðar fyrir fyrirtækin sem eftirlit beinist að. HER ítrekar sem fram hefur komið, að í vinnslu er frumvarp til laga um breytingar á matvælalögum þar sem gert er ráð fyrir að HES muni hafa heimild til að beita stjórnvaldssektum vegna eftirlits með frjálsu flæði ferskrar búvöru skv. matvælalögum. Að sjálfsögðu verður að gæta samræmis við heimildir stjórnvalda til að beita þessu úrræði án tillits til rekstrartegundar fyrirtækja í atvinnurekstri.

Í gildandi lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir virðist vera að úrræði til beitingar stjórnvaldssekta ætti við um mikið af fyrirtækjum sem eru á starfsleyfum frá HES.

Frumvarp til laga um breytingu lögum um meðhöndlun úrgangs

22. gr. frv. *Stjórnvaldssektir* : HER ítrekar það sem áður hefur komið fram hér að ofan að eðlilegt sé að allar 11 eftirlitsstofnanirnar sem framfylgja lögum nr. 7/1998 hafi samræmd úrræði þ.á.m. beitingu stjórnvaldssekta. Að mati HER er það flóknari stjórnsýsla að beiting úrræða færist á milli stjórnvalda og eðlilegast að það stjórnvald sem fer með eftirlit hafi heimildina. HER bendir eins og kemur fram hér að ofan að nú er í vinnslu frumvarp til breytingar á matvælalögum þar sem HES mun hafa heimild til að beita stjórnvaldssektum vegna eftirlits með frjálsu flæði ferskrar búvöru skv. matvælalögum.

Skv. frumvarpinu virðist það vera þannig að beiting stjórnvaldssekta ætti við um mikið af fyrirtækjum sem eru á starfsleyfum frá HES.

Fyrir utan það sem til umsagnar er nú og fram kemur í frumvarpsdrögum telur HER að bæta ætti við frumvarpið grein um að heimilt sé að svipta fyrirtæki starfsleyfi eða afskrá

Reykjavíkurborg

Heilbrigðiseftirlit Reykjavíkur

skráningskyld fyrirtæki ef eftirlitsgjöld eru ekki greidd að undangengu innheimtuferli, í samræmi við það sem fram kemur í 2. mgr. 20. gr. matvælalaga nr. 93/1995 en þar segir: „Leyfisveiting og endurnýjun leyfa er háð því að eftirlits- og leyfisgjald hafi verið greitt, sbr. og 25. og 26. gr., og leyfi til framleiðslu og dreifingar matvæla má fella úr gildi ef sá sem slíkt leyfi hefur gerist sekur um ítrekuð eða alvarleg brot á lögum þessum, reglugerðum eða fyrirmælum settum samkvæmt þeim.”

Að lokum ítrekar HER það sem áður hefur komið fram í umsögnum um breytingar á lögnum og þeim reglugerðum sem á þeim eru byggðar að í umræðu um einfaldari stjórnsýslu væri eðlilegast að sem mest eftirlit sé hjá HES en að UST og MAST hafi yfirumsjónar- og samræmingarhlutverk gagnvart HES.

HER óskar eftir að fá frumvarpið til umsagnar aftur á síðari stigum og áskilur rétt til að koma að frekari athugasemdum, ef þörf krefur.

Virðingarfyllst

f.h. Heilbrigðiseftirlits Reykjavíkur

Arny Sigurdardottir
Arny Sigurdardóttir
framkvæmdastjóri

Svava S. Steinarsdottir
Svava S. Steinarsdóttir
heilbrigðisfulltrúi

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Alþingi
b.t. umhverfisnefndar
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 3. júní 2019

1902041SA GB
Málalýkill: 00.63

Efni: Viðbótarumsögn við frv. um br. á l. um hollustuhætti og mengunarvarnir, 542. mál

Vísað er til umsagnar Sambands íslenskra sveitarfélaga um ofangreint mál, dags. 15. mars 2019, umsagna heilbrigðisnefnda sveitarfélaga og einstakra sveitarfélaga og umræðna á fundi með umhverfis- og samgöngunefnd þar sem farið var yfir ábendingar fulltrúa sveitarfélaga við frumvarpið.

Sambandið telur tilefni til þess að koma á framfæri við nefndina athugasemd við nefndarálit, varðandi dagsektir sem heilbrigðisnefndir leggja á rekstraraðila. Markmið þessa erindis er að árétta fyrri ábendingar og benda á raunhæf dæmi til stuðnings þeirri afstöðu sambandsins að þörf sé á frekari breytingum á 16. gr. frv.

Í fyrri umsögn lýsti sambandið þeirri afstöðu að endurskoða þurfi það fyrirkomulag sem lagt er til í 16. gr., að innheimtar dagsektir sem heilbrigðisnefnd leggur á rekstraraðila, að frádregnum kostnaði, renni til hlutaðeigandi sveitarstjórna. Þó skuli sektir sem heilbrigðisnefndir leggja á fyrirtæki í eigu sveitarfélaga renna í ríkissjóð.

Í nefndarálinni er ekki fjallað um athugasemdir við þetta fyrirkomulag sem fram koma í umsögnum. Af hálfu heilbrigðisnefnda var bent á að hér er um að ræða breytingu á ákvæði 61. gr., þar sem segir nú:

Dagsektir renna til rekstraraðila heilbrigðiseftirlits

Tilefni er til þess að árétta að í frumvarpinu kemur enginn rökstuðningur fram um hvers vegna þörf sé á að breyta gildandi fyrirkomulagi. Lágmarkskrafa af hálfu löggjafans og hlutaðeigandi stjórnvalda sem fara með framkvæmd laganna hlýtur að vera sú að tillögur um lagabreytingar séu vel rökstuddar og að skýr grein sé gerð fyrir því hvaða vandamál lagabreytingu er ætlað að leysa. Að áliti sambandsins er jafnframt eðlilegast að hafna tillögum um breytingar sem ekki uppfylla slíkan áskilnað.

Sú breyting sem hér um ræðir kann að skapa ný álitamál, sem einkum snúa að dagsektamálum sem nú þegar eru í vinnslu. Að lágmarki virðist því vera þörf á bráðabirgðaákvæði um að um ákvarðanir um álagningu dagsekta sem þegar hafi verið tilkynntar rekstraraðila fari skv. gildandi lögum.

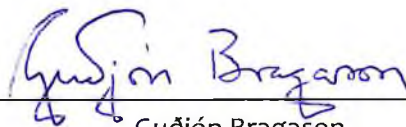
Einnig er tilefni til þess að nefna að samspil getur verið á milli þeirra úrræða sem kveðið er á um í 61. gr. um álagningu dagsekta og heimild heilbrigðisnefndar til að

láta vinna verk á kostnað rekstraraðila, t.d. vegna vanhirðu, óþrifa eða heilsuspillandi aðstæðna í húsi, á lóð eða í farartæki.

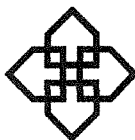
Ákveðin hættu virðist vera á því að þetta samspil raskist ef hið breytta fyrirkomulag nær fram að ganga. Nýlegt dæmi um þetta samspil er að í ákveðnu tilviki dugði ákvörðun um að leggja á dagsektir ekki til að ná knýja fram úrbætur af hálfu rekstraraðila á fráveitu. Rökrétt framhald í slíku dæmi getur verið að fara í úrbætur á kostnað eiganda og nýta innheimtar dagsektir til að fjármagna þá framkvæmd.

Virðingarfyllst

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Guðjón Bragason
sviðsstjóri lögfræði- og velferðarsviðs

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Alþingi
b.t. umhverfis- og samgöngunefndar
Austurstræti 8-10
150 Reykjavík

Reykjavík 15. mars 2019

1902041SA GB
Málalykill: 00.63

**Efni: Umsögn um frv. um br. á l. um hollustuhætti og menungarvarnir o.fl.,
mál nr. 542. mál - 149 lgjþ.**

Vísað er til tölvupósts frá nefndasviði Alþingis, dags. 27. febrúar sl., þar sem óskað er eftir umsögn um ofangreint mál. Framlengdur frestur er til 15. mars. Sambandið veitti áður umsögn um drög að frumvarpi í samráðsgátt Stjórnarráðsins 29. nóvember sl. og hefur verið brugðist við allmörgum ábendingum í þeirri umsögn.

Almennt um frumvarpið

Í umsögn sinni tók sambandið jákvætt í allmargar breytingar sem lagðar eru til í frumvarpinu. Sérstakt tilefni er til að nefna ákvæði 10. og 14. gr., sem fela í sér breytingar sem sambandið hefur kallað eftir um alllangt skeið, í þeim tilgangi að einfalda stjórnýslu. Þannig verði m.a. óþarft að kalla eftir umsögn heilbrigðisnefndar þegar fjárhæðir í gjaldskrá sem sveitarfélög setja á grundvelli hollustuháttalaga eru endurskoðaðar.

Einnig styður sambandið breytingar sem lagðar eru til í 16. gr. um dagsektir en telur tilefni til að endurskoða það fyrirkomulag að innheimtar dagsektir renni til einstakra sveitarfélaga. Ljóst er að sú tilhögun hugnast heilbrigðiseftirlitunum illa og á hún sér ekki fordæmi. Samkvæmt upplýsingum frá heilbrigðisnefndum eru það afar fá tilvik á hverju ári sem dagsektum er beitt. Má því ætla að ekki sé til staða nein raunveruleg hættu á því að þessu úrræði verði beitt sem hugsanlegri tekjulind fyrir þau embætti sem leggja dagsektirnar á, sem munu vera meginrökin fyrir þeirri tilhögun sem lögð er til í 16. gr. frv. Raunin er enda sú að heilbrigðisnefndir eru ekki reknar eingöngu fyrir sértekjur, s.s. eftirlitsgjöld, heldur greiða sveitarfélögin í öllum tilvikum framlag til rekstrar þeirra.

Þá gerir sambandið engar athugasemdir við ákvæði frv. um að heilbrigðisnefndir birti ársskýslu um starfsemi sína þar sem fram komi yfirlit um helstu verkefni og áherslur undangengins árs ásamt ársreikningi, sbr. 9. gr. frv.

Í umsögnum sambandsins og heilbrigðiseftirlitssvæða víða um land voru gerðar veigamiklar athugasemdir við ákvæði 12. gr. frv., þar sem lagðar voru til breytingar á menntunarkröfum sem gerðar eru til forstöðumanna og starfsmanna heilbrigðiseftirlitssvæða sbr. 49. gr. laganna. Í skýringum við frumvarpið kemur fram að þessar hugmyndir þarfnist frekara samráðs og er þær því ekki að finna í endanlegu frumvarpi. Sambandið hefur ekki óskað eftir umræddum breytingum og telur þær ekki knýjandi. Augljós þörf er á að slíkar breytingar fái vandaða umræðu áður en tillögur um lagabreytingar eru lagðar fram á Alþingi.

Brugðist hefur verið jákvætt við fleiri ábendingum sambandsins, m.a. um framsetningu gjaldskrárákvæða í 9. og 11. gr. frv. og ákvæðis um stöðvun starfsemi til bráðabirgða í 18. gr. Sambandið hvetur þó nefndina til að rýna nánar í þessar greinar m.t.t. ábendinga frá heilbrigðisnefndum, sem benda m.a. á að ekki sé nægilegt að hafa eingöngu heimild til bráðabirgðastöðvunar í tilvikum þar sem rekstur samræmist ekki lögum. Þess má t.d. vænta að reynt geti á slíkar heimildir þar sem skráningarskyld starfsemi er hafin í trássi við skipulag.

Í þessari umsögn er lögð áhersla á að fjalla um breytingar sem gerðar hafa verið á frumvarpinu ásamt því að ítreka athugasemdir sem ekki voru teknar til greina við vinnslu málsins. Einnig eru í umsögninni ábendingar um nokkur atriði sem komið hafa fram í samskiptum við heilbrigðiseftirlitssvæðin við gerð þessarar umsagnar. Eftir atvikum vísast jafnframt til umsagna frá heilbrigðisnefndum til frekari skýringa. Sambandið lýsir sig jafnframt tilbúið til að koma með nánari tillögum um breytingartillögur við einstakar greinar við frekari vinnslu málsins.

Gildissvið, 1. gr.

Sambandið tekur undir ábendingu frá Heilbrigðiseftirliti Reykjavíkur um að ákvæði 1. gr. sú of rúmt en þar er þróunar- og rannsóknarstarfsemi undanskilin gildissviði laganna ef hún varir skemur en í þrjú ár. Jafnframt tekur sambandið undir ábendingar Samtaka atvinnulífsins og Samtaka verslunar þjónustuna um að umrætt ákvæði 2. gr. laganna er skýrt dæmi um óvandaða innleiðingu ESB-löggjafar og passar í raun á engan hátt inn í þann almenna ramma sem hollustuháttalögin eru. Mikilvægt er að vinda sem fyrst ofan af þessum mistökum enda hefur nú þegar komið skýrt fram að lög nr. 66/2017 um breytingar á hollustuháttalögum hækkuðu flækjustig löggjafarinnar langt umfram það sem eðlilegt getur talist. Á þetta bentu bæði Samband íslenskra sveitarfélaga og Samtök atvinnulífsins við setningu löggjafarinnar og er tilefni til að ítreka þær ábendingar nú.

Verði ákvæðið áfram í lögum kann að vera ástæða til þess að undanskilja rannsóknarstarfsemi einvörðungu starfsleyfis skyldu frekar en að kveða á um að lögin nái alls ekki til starfseminnar í svo langan tíma, enda getur starfsemi af þessum toga valdið mengun.

Framlenging starfsleyfis, 5. gr.

Sambandið telur það ótvírætt vera til bóta að heimila framlengingu starfsleyfis um eitt ár en telur rétt að bæta við greinina orðunum: *enda samræmist starfsemin gildandi skipulagi*. Einnig mætti mögulega heimila að nýr rekstraraðili yfirtaki rekstur án útgáfu nýs starfsleyfis enda sé um óbreyttan rekstur að ræða, sbr. umsögn Heilbrigðiseftirlits Kjósarsvæðis.

Gjaldskrár heilbrigðisnefndar, 9. gr.

Í frumvarpinu felast töluverðar breytingar á 46. gr., sem fjallar um gjaldskrá heilbrigðiseftirlits. Við bætist gjaldtaka fyrir skráningu rekstraraðila sbr. 8. gr., sem er fagnaðarefni en nokkur vafi hefur leikið á því hvort skráningargjöld ættu að renna til heilbrigðiseftirlits eða Umhverfisstofnunar. Að áliti sambandsins leikur þó enn töluverður vafi á því hvort það fyrirkomulag sé yfir höfuð skynsamlegt að

skráning starfsemi fari fram í miðlægri gátt hjá Umhverfisstofnun frekar en að heilbrigðiseftirlit á hverju svæði taki beint við tilkynningum um skráningu.

Einnig bætist við gjaldtökuheimild fyrir eftirfylgni eftirlits og beitingu þvingunarúrræða. Sambærileg heimild hefur um nokkurt skeið verið til staðar í 53. gr. um gjaldtökuheimildir Umhverfisstofnunar. Sambandið er hlynnt því að ákvæði laganna um gjaldskrár heilbrigðisnefnda og Umhverfisstofnunar verði eins líkar og kostur er og styður þessa breytingu.

Athygli er vakin á því að í 3. mgr. 46. gr. gildandi laga er kveðið á um að í gjaldskrá sveitarfélaga fyrir eftirlitsskylda starfsemi megi innheimta gjald fyrir eftirlitsskylda starfsemi, svo sem fyrir eftirlit, útgáfu starfsleyfa og vottorða, sé eftirlitið á vegum sveitarfélaga. Ekki er veitt skýring á því í frumvarpinu hvers vegna ekki er lengur kveðið á um gjald fyrir útgáfu vottorða og virðist ástæða til að huga nánar að orðalagi 9. gr. hvað það varðar. Einnig þarf að vera ljóst að við gjaldtöku fyrir eftirlit sé t.d. heimilt að taka gjald fyrir sýnatöku þegar hennar gerist þörf og kostnað við auglýsingu starfsleyfa. Þá telur sambandið skýrt, með vísan til 3. mgr. 16. gr., að heilbrigðisnefndir fái endurgreiddan innheimtukostnað vegna dagsektainnheimtu.

Framsal valdheimilda, 10. gr.

Af hálfu heilbrigðiseftirlitssvæða er gerð athugasemd við að það sé of íþyngjandi að gera kröfu um að allar hlutaðeigandi sveitarstjórnir samþykki slíkt valdframsal og kveði á um það í samþykkt viðkomandi sveitarfélags. Er bent á það af hálfu heilbrigðisnefnda að þetta fyrirkomulag sé í andstöðu við markmið um að heilbrigðisnefndir séu sjálfstæð stjórnvöld. Sama afstaða kemur fram í umsögn Akureyrarbæjar.

Sambandið telur tilefni vera til þess að skoða útfærslu þessa ákvæðis nánar, í samráði við umhverfis- og auðlindaráðuneyti og samgöngu- og sveitarstjórnarráðuneyti og finna lausn sem uppfylli sjónarmið um festu og gegnsæi í stjórnsýsluframkvæmd. Markmið breytingarinnar er að stuðla að einföldun í stjórnsýslu og telur sambandið rétt að kappkosta að það markmið náist.

Gjaldskrárákvæði 11. gr.

Í 11. gr. um gjaldtöku Umhverfisstofnunar bætist heimild til þess að leggja á gjald fyrir álagningu stjórnvaldssekta. Í raun felst í því að Umhverfisstofnun geti lagt á sakarkostnað. Tilefni er til þess að fara nokkrum orðum um samspil beitingar á 3. tl. a-liðar 11. gr. um gjaldtöku fyrir eftirfylgni eftirlits og beitingu þvingunarúrræða og heimildar til þess að beita stjórnvaldssektum sbr. 19. gr. frv.

Ekki er t.d. hægt að útiloka að fyrirtæki í eigu sveitarfélaga, s.s. sorpsamlög, geti þurft að greiða allháar fjárhæðir fyrir vinnu sérfræðinga Umhverfisstofnunar vegna frávika sem upp koma við rekstur urðunarstaðar. Í framkvæmd hefur þessi gjaldtaka reynst töluvert íþyngjandi fyrir rekstraraðila enda rukkar Umhverfisstofnun tímagjald fyrir vinnu sérfræðinga stofnunarinnar. Eitt áminningarbréf getur þannig kostað drjúgan skilding fyrir rekstraraðila og ef ekki er brugðist við kröfum um úrbætur innan frests getur það leitt til frekari reikninga fyrir ítrekanir. Hér er um einhliða ákvarðanir Umhverfisstofnunar að ræða og hafa

eftirlitsþegar litla möguleika á að gera athugasemdir við innheimtukröfur stofnunarinnar.

Eðlilegt er að eftirlitsskyldir aðilar spyrji hvort nokkur þörf sé á að bæta við frekari viðurlögum í formi stjórnvaldssekta vegna slíkra mála í ljósi fyrrgreindrar stjórnsmkvæmdar.

Stöðvun starfsemi, 18. gr.

Tílefni er til þess að þingnefndin skoði vel hvort í greininni séu nægilega skýrar heimildir fyrir eftirlitsaðila til að takmarka eða stöðva starfsemi. Ljóst virðist að ákvæðið gengur skemmra en 60. gr. gildandi laga, e í 2. mgr. þeirrar greinar segir:

Stöðvun starfsemi og förgun á vörum skal því aðeins beitt að um alvarleg tilvik sé að ræða eða ef aðilar sinna ekki úrbótum innan tiltekins frests og er heimilt að leita aðstoðar lögreglu ef með þarf. Sé um slík brot að ræða getur heilbrigðisnefnd afturkallað starfsleyfi viðkomandi reksturs.

Sérstakt tílefni er til þess að þingnefndin skoði nánar hvort bráðabirgðastöðvun sé fullnægjandi úrræði, t.d. gagnvart skráningarskyldri starfsemi, enda kemur ekki til álita að afturkalla starfsleyfi fyrir slíka starfsemi. Reglugerð um skráningu skv. 8. gr. laganna hefur enn ekki verið sett og liggja því ekki fyrir neinar leiðbeiningar um hvernig bregðast skuli við gagnvart óleyfisstarfsemi sem t.d. er hafin í trássi við skipulag.

Heimild Umhverfisstofnunar til stjórnvaldssekta, 19. og 22. gr.

Meginefni frumvarpsins er að veita Umhverfisstofnun heimild til að leggja á stjórnvaldssektir. Samband íslenskra sveitarfélaga og Samtök heilbrigðiseftirlitssvæða á Íslandi hafa áður veitt neikvæðar umsagnir um frumvörp um sama efni. Ástæða þeirrar afstöðu er fyrst og fremst sú að sambandið telur rétt að sömu eftirlitsheimildir séu á höndum þeirra stjórnvalda sem fara með mengunareftirlit. Á það einnig við um þvingunar- og refsíúrræði. Ástæða er til þess að vísa til stefnumörkunar sambandsins 2018-2022:

Sambandið beiti sér fyrir því að eftirliti með starfsleyfisskyldri atvinnustarfsemi verði að meginstefnu sinnt af staðbundnum stofnunum. Megináhersla verði á að opinbert eftirlit sé leiðbeinandi og ekki íþyngjandi og að miðlægar stofnanir beini kröftum sínum að samræmingu eftirlits frekar en að sinna sjálfar eftirlitsverkefnum. (3.4.12)

Í frumvarpinu er ekki gert ráð fyrir því að heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga fái heimild til álagningar stjórnvaldssekta heldur verði slíkar heimildir eingöngu á hendi Umhverfisstofnunar. Telji heilbrigðisnefnd að til álita komi að beita stjórnvaldssekt vegna starfsemi sem heyrir undir eftirlit hennar skal nefndin því upplýsa Umhverfisstofnun um frávík, sbr. 12. gr. frv.

Einnig má benda á að ákvæði eru í 19. gr. frv. um við hvaða aðstæður Umhverfisstofnun geti vísað málum til lögreglu en sambærilegt ákvæði er ekki að finna um heilbrigðisnefndir. Ástæða er til að breyta frumvarpinu hvað þetta varðar.

Vert þykir að benda á að ekki eru lagðar sérlega skýrar línur í frumvarpinu um hvert sé raunverulegt markmið með beitingu stjórnvaldssekta eða hvaða brot gegn

hollustuháttalögum kunni að varða stjórnvaldssektum en þau brot sem nefnd eru í 19. gr. frv. heyra væntanlega flest undir eftirlit Umhverfisstofnunar. Í upptalningu vantar hins vegar brot sem ekki tengjast brotum á starfsleyfum en geta valdið mengun. Eðlilegt er að varpa einnig fram þeirri spurningu hvort hámark sektarfjárhæða stuðli nægilega vel að þeim varnaðaráhrifum sem stefnt er að skv. skýringum við frumvarpið.

Ákvæði 22. gr. frv., þar sem lagðar eru til breytingar á úrgangslögum til að leggja á stjórnvaldssektir, eru að nokkru eðlisólíkar upptalningu í 19. gr. og má þar sérstaklega nefna 1. tl. um bann við losun úrgangs annars staðar en á móttökustöð eða í sorpílát og opinni brennslu hans. Þar er um að ræða brot sem falla ótvírætt undir eftirlit heilbrigðisnefnda og ef tilefni þykir til stjórnvaldssekta fyrir slík brot virðist eðlilegra að ákvörðun um það verði hjá heilbrigðisnefnd frekar en hjá Umhverfisstofnun.

Að álit sambandsins mætti skoða að einskorða beitingu stjórnvaldssekta við alvarleg atvik, sbr. umfjöllun um 11. gr. frumvarpsins um gjaldtöku fyrir eftirfylgd vegna frávika. Ætla má að beiting tiltölulegra lágra stjórnvaldssekta fyrir minniháttar brot bæti litlu við þann íþyngjandi kostnað sem Umhverfisstofnun getur þegar beitt á grundvelli gildandi laga, sbr. einnig breytingar sem lagðar eru til í 9. gr. frv. um gjaldtöku heilbrigðisnefnda.

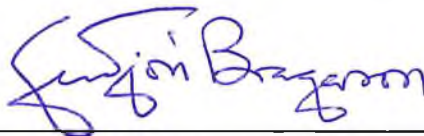
Lokaorð

Sambandið hvetur umhverfis- og samgöngunefnd til þess að fara mjög vel yfir framkomnar ábendingar frá heilbrigðiseftirlitssvæðum. Markmið lagabreytinganna ætti að vera að auka skilvirkni í stjórnsýslu við eftirlit og til þess að ná því markmiði sér sambandið fyrir sér að gera þurfi allnokkrar breytingar á nokkrum ákvæðum frumvarpsins. Jafnhliða þarf að sjálfsögðu að gæta þess að eftirlit verði ekki of íþyngjandi fyrir eftirlitsskylda aðila.

Með þessum fyrirvara mælir frumvarpið með því að frumvarpið verði að lögum.

Virðingarfyllt

SAMBAND ÍSLENSKRA SVEITARFÉLAGA

Guðjón Bragason

sviðsstjóri lögfræði- og velferðarsviðs

Reykjavík, 10. apríl 2019

Nefndasvið Alþingis
b.t. umhverfis- og samgöngunefndar
nefnadasvid@althingi.is

Efni: Viðbótarumsögn um 542. mál, frumvarp til laga um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, lögum um meðhöndlun úrgangs og lögum um meðferð elds og varnir gegn gróðureldum (stjórnvaldssektir o.fl.).

Á fundi umhverfis- og samgöngunefndar hinn 9. apríl sl. gerðu fulltrúar SA - Samtaka atvinnulífsins og SVP - Samtaka verslunar og þjónustu (hér eftir nefndir fulltrúarnir) grein fyrir atriðum sem koma fram í sameiginlegri umsögn samtakanna beggja, dags. 13. mars 2019. Við það tilefni kynntu fulltrúarnir nefndinni fleiri hugmyndir um breytingar á frumvarpinu en komu fram í umsögn samtakanna.

Viðbótartillögurnar snúa að 16. gr. og a-liðum 19. og 22. gr. frumvarpsins. Í stuttu máli telja samtökin að nokkur ákvæði frumvarpsgreinanna gætu orðið atvinnulífinu verulega íþyngjandi í framkvæmd. Einkum er þá horft til samspils ákvæða um að óinnheimtar dagsektir falli ekki niður þó efndir verði, um álagningu stjórnvaldssekta vegna skráningar- og upplýsingaskyldubrota, um að einfalt gáleysi teljist nægilegt saknæmiskilyrði fyrir álagningu stjórnvaldssekta og um að ákvarðanir um stjórnvaldssektir verði endanlegar á stjórnsýslustigi.

Á fundinum kynntu fulltrúarnir hugmynd að eftirfarandi breytingum á frumvarpinu:

- A. Í stað þess að að álagðar en óinnheimtar dagsektir falli ekki niður þrátt fyrir að efndir eigi sér stað eins og gert er ráð fyrir í frumvarpinu verði kveðið á um að dagsektir falli í gjalddaga 60–90 dögum eftir álagningu og gjaldfallnar dagsektir falli ekki niður þrátt fyrir að efndir eigi sér stað.
- B. Fallið verði frá því að heimila álagningu stjórnvaldssekta vegna skráningar- og upplýsingaskyldubrota. Heimilt verði að leggja á dagsektir vegna brotanna.
- C. Í stað þess að ákvarðanir um álagningu stjórnvaldssekta verði endanlegar á stjórnsýslustigi verði kveðið á um að slíkar ákvarðanir megi kæra til úrskurðarnefndar umhverfis- og auðlindamála.

Nánar tiltekið gætu breytingartillögur nefndarinnar verið á þessa leið:

1. 2.–4. málsl. e-liðar 16. gr. orðist svo: Gjaldldagi sektar samkvæmt þessari grein er fyrsti dagur þriðja mánaðar eftir dagsetningu ákvörðunar Umhverfisstofnunar eða heilbrigðisnefndar. Greiða skal dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar frá fimmtánda þess mánaðar en um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu. Óinnheimtar dagsektir, sem lagðar eru á fram að efndadegi, falla ekki niður eftir gjalddaga þótt aðili efni viðkomandi kröfu nema Umhverfisstofnun eða heilbrigðisnefnd ákveði það sérstaklega.

2. 1., 3. og 5. tölul. 1. mgr. a-liðar 19. gr. falli brott.
3. 1. og 2. másl. 7. mgr. a-liðar 19. gr. orðist svo: Ákvörðun Umhverfisstofnunar sætir kæru til úrskurðarnefndar umhverfis- og auðlindamála. Aðili máls getur skotið ákvörðun um stjórnvaldssekt til dómstóla og er málshöfðunarfrestur þrír mánuðir frá því að fyrir liggur endanleg ákvörðun á stjórnslustigi.
4. 3., 4., 8., 10. og 13. tölul. 1. mgr. a-liðar 22. gr. falli brott.
5. 1. og 2. másl. 7. mgr. a-liðar 22. gr. orðist svo: Ákvörðun Umhverfisstofnunar sætir kæru til úrskurðarnefndar umhverfis- og auðlindamála. Aðili máls getur skotið ákvörðun um stjórnvaldssekt til dómstóla og er málshöfðunarfrestur þrír mánuðir frá því að fyrir liggur endanleg ákvörðun á stjórnslustigi.

Hvað önnur atriði varðar vísa samtökin til umsagnarinnar frá 13. mars 2019.

Virðingarfyllst,

f.h. SA - Samtaka atvinnulífsins

Pétur Reimarsson

F.h. SVP - Samtaka verslunar og þjónustu

Benedikt S. Benediktsson

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8 – 10
101 Reykjavík

nefndasvid@althingi.is

13. mars 2019

Efni: Umsögn um frumvarp til laga um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, lögum um meðhöndlun úrgangs og lögum um meðferð elds og varnir gegn gróðureldum (stjórnvaldssektir o.fl.), 542. mál.

Samtök atvinnulífsins og SVP – Samtök verslunar og þjónustu (samtökin) hafa áður gert athugasemdir við áform og síðar drög að frumvarpinu í samráðsferli á samráðsgátt stjórnvalda, Ísland.is. Vísast til þeirra athugasemda eftir því sem við á.

Verður nú vikið að einstaka ákvæðum frumvarpsins sem lagt hefur verið fram á Alþingi.

Um 1. gr.

Samtökin leggja til að greinin verði felld brott enda virðist efni hennar byggjast á misskilningi. Sú tilskipun Evrópusambandsins (2010/75) sem ákvæðið byggir á nær einungis til þeirrar starfsemi sem fellur undir viðauka I með lögum nr. 7/1998. Undir íslensku lögin fellur hins vegar meira eða minna öll starfsemi í landinu, sbr. viðauka II–V í lögunum.

Nánar tiltekið gerir tilskipun ESB ráð fyrir því að fyrirtæki sem stunda starfsemi sem fellur undir viðauka I geti stundað rannsóknir og þróun sem tengist starfseminni án þess að sækja um sérstakt starfsleyfi. Tæknipróun, rannsóknir og umbætur eru hluti af reglulegri starfsemi allra fyrirtækja og ómögulegt er að greina þar upphaf eða endi.

Það er óeðlilegt að þessi fyrirtæki þurfi að sækja um sérstakt leyfi fyrir hluta af eðlilegum og sjálfsögðum hluta starfsemi sinnar.

Vandi skapast við innleiðinguna hér á landi vegna þess að í stað þess að setja sérstök lög sem taka til sérstaklega umfangsmikillar starfsemi sem getur haft umtalsverð umhverfisáhrif, eins og gert er í ESB (Industrial Emission Directive, 2010/75), gilda íslensku lögin um alla starfsemi. Þess er rétt að geta að samtökin mótmæltu þessari innleiðingaraðferð á sínum tíma.

Afleiðingin sú að þegar lögin eru lesin, að teknu tilliti til breytinga 1. gr. frumvarpsins, virðist sem fyrirtæki sem stunda starfsemi sem fellur undir viðauka I megi einungis stunda rannsóknir tengdum starfsemi sinni í þrjú ár án leyfis. Af því leiðir að að draga má þá ályktun að fyrirtækjum sem stunda starfsemi sem fellur undir viðauka II–V sé það óheimilt.

Þetta er afar óheppilegt og nauðsynlegt að umhverfis- og samgöngunefnd bæti úr þessu með breytingartillögu við 2. umræðu.

Um 5. gr.

Samtökin leggja til að greinin verði felld brott en í staðinn verði gerð breyting á ákvæði 1. málsl. 2. mgr. 6. gr. laganna sem orðist svo: *Starfsleyfi skulu vera ótímabundin*. Nú er málsliðurinn þannig: *Gefa skal út starfsleyfi til tiltekins tíma*.

Samtökin hafa um lengi óskað þess að útgefin starfsleyfi verði ótímabundin. Í lögnum koma fram ákvæði sem heimila endurskoðun starfsleyfa vegna ýmissa breytinga sem orðið geta, sbr. ákvæði 2. mgr. 6. gr., 14. gr. og 15. gr.

Rétt er að benda á að í tilskipun nr. 2010/75 þar sem fjallað er um starfsemi sem fellur undir I. viðauka í lögnum er gert ráð fyrir að starfsleyfi séu ótímabundin. Þar er engin ákvæði að finna sem takmarka tímalengd starfsleyfa heldur er beinlínis gert ráð fyrir unnt sé að endurskoða leyfin við tileknar aðstæður. Slík úrræði er þegar að finna í gildandi lögum.

Tímabinding starfsleyfa veldur eigendum og lánveitendum fyrirtækja óvissu. Óvissa hefur almennt áhrif á lánskjör og hækkar fjármagnskostnað. Rekstrarumhverfi fyrirtækja verður erfiðara en ella og lakara en víðast hvar annars staðar. Þar með er hætt við að samkeppnishæfni Íslands verði fyrir skaða.

Tímabundin starfsleyfi eru íþyngjandi og til þess fallin að auka skriffinnsku og kostnað án þess að hafa nokkurn umhverfisávinning í för með sér. Rökstuðningur fyrir tímabindingu starfsleyfa hefur ekki komið fram.

Samtökin hvetja umhverfis- og samgöngunefnd til að rannsaka efni 5. gr. gaumgæfilega og tryggja að efni hennar verði í samræmi við Evrópulöggjöf.

Um 9. gr.

Samtökin fagna sérstaklega tillögu 9. gr. frumvarpsins sem gerir ráð fyrir aukinni upplýsingagjöf heilbrigðisnefnda, bæði um birtingu ársskýrslu og reikning. Samtökin hafa öðru hvoru reynt að fá aðgang að ársreikningum heilbrigðisnefndanna. Það hefur hins vegar aldrei tekist alveg. Ein heilbrigðisnefnd sker sig þar úr.

Um 10. gr.

Samtökin gera ekki efnislega athugasemd við greinina en benda á að orðalag 1. ml. er klúðurslegt með tvítekningu orðsins *tilteknum*.

Um 12. gr.

Samtökin lýsa ánægju sinni með að ætlunin sé að Umhverfisstofnun taki ein ákvarðanir um álagningu stjórnvaldssekta. Með því móti aukast líkur á samræmdri framkvæmd sem aftur stuðlar að fyrirsjáanleika í augum eftirlitsþega. Þá verða kæruleiðir skýrari og mótun framkvæmdar í gegnum úrskurði skilvirkari. Að auki er bent á að heilbrigðisumdæmin eru flest vanbúin til álagningar stjórnvaldssekta og allt of nátengd sveitarfélögnum sem reka umfangsmikla starfsemi sem undir lögin falla. Hætta er því á mismunun.

Um 15. gr. og a. lið 16. gr.

Samtökin leggja til að þar sem tillaga er um að Umhverfisstofnun **og** heilbrigðisnefnd geti veitt áminningu, ákveðið dagsektir, látið vinna verk og hafa látið vinna verk verði þess í stað kveðið á um að Umhverfisstofnun **eða** heilbrigðisnefnd geti gripið þessara úrræða. Skýringin er augljós og er til samræmis við orðalag í 18. gr. frumvarpsins um breytingu á 63. gr. laganna.

Um 19. Gr.

a) Um 1. tölul. 1. mgr. fyrirhugaðrar nýrrar 67. gr. laganna.

Samtökin leggja til að ákvæði um brot á skráningarskyldu skv. 1. mgr. 6. gr. laganna sæti ekki stjórnvaldssektum. Hér er um að ræða ákvæði sem ekki hefur enn verið hrint í framkvæmd. Með því er ætlunin að tryggja að einfaldur rekstur (sbr. III – V viðauka) þurfi ekki starfsleyfi heldur beri einungis að skrá fyrirhugaðan rekstur. Með skráningunni er markmiðinu náð. Stjórnvaldssektir eru í eðli sínu refsikennd úrræði á stjórnsýslustigi og hljóta jafnan að miðast við hin alvarlegri brot. Þegar í ljós kemur að rekstraraðili í starfsemi þar sem lítil sem engin hættu er á umhverfistjóni hefur ekki skráð starfsemi sína er ekki réttmætt að beita jafn viðurhlutamiklum viðurlögum og stjórnvaldssektum. Að mati samtakanna ætti beiting stjórnvaldssekta einungis að ná til til starfsleyfisskyldrar starfsemi sem fellur undir viðauka I og II (III). Komi sú staða upp að eftirlitsaðili verði meðvitaður um að starfsemi sé hafin hefur hann þegar rík úrræði samkvæmt lögnum til að tryggja að starfsemin sé í samræmi við reglur.

b) Um 3. tölul. 1. mgr. fyrirhugaðrar nýrrar 67. gr. laganna

Með vísan til athugasemda við 1. gr. leggja samtökin til að ákvæðið nái einungis til reksturs sem fellur undir viðauka I – II (III) í lögnum. Það er sérstaklega mikilvægt á meðan skráning einfaldari reksturs hefur ekki verið tekin upp í stað starfsleyfisskyldu.

c) Um 5. tölul. 1. mgr. fyrirhugaðrar nýrrar 67. gr. laganna

Í samræmi við ofanritað leggja samtökin til að ákvæðið nái einungis til reksturs sem fellur undir í viðauka I og II (III) í lögnum.

d) Um fyrirhugaðar 6. mgr. 69. gr. laganna og 6. mgr. 67. gr. a laga nr. 55/2003.

Samkvæmt 6. efnismálgreinum a-liðar 19. gr. og a-liðar 22. gr. frumvarpsins skal stjórnvaldssektum beitt hvort sem brot eru framin af ásetningi eða gáleysi. Í því felst að einföld mistök starfsmanns geta valdið því að unnt verði að leggja á stjórnvaldssekt. Slík niðurstaða er afar íþyngjandi og til þess fallin að valda óvissu í starfseminni. Að mati samtakanna væri við hæfi að ásetningur eða stórfelldur hirðuleysi yrðu skilyrði þess að heimilt verði að leggja á stjórnvaldssektir.

e) Um fyrirhugaðar lokamálgreinar 69. gr. laganna og 67. gr. a laga nr. 55/2003.

Í 19. og 22. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir að ákvarðanir Umhverfisstofnunar um álagningu stjórnvaldssekta verði endanlegar á stjórnsýslustigi. Þessum fyrirætlunum verða samtökin að mótmæla.

Álagning stjórnvaldssekta er afar íþyngjandi. Í íslenskum lögum er jafnan gert ráð fyrir að slíkar ákvarðanir sæti sömu kæruleið og aðrar stjórnvaldsákvarðanir. Ákvörðun fjárhæðar sekta er ekki einföld enda er Umhverfisstofnun ætlað að framkvæma heildarmat á aðstæðum. Með því að skera á kærueimildina takmarkast möguleikar úrskurðaraðila til þess að móta framkvæmdina og skapa stöðugleika í framkvæmd. Það er afar kostnaðarsamt að skjóta sektarákvörðunum til dómstóla auk þess sem það getur tekið afar langan tíma. Bent er á að undir lögin fellur einnig mjög umfangslítil starfsemi og sú staða getur auðveldlega komið upp að álögð stjórnvaldssekt ásamt kostnaði við að leita réttar síns fyrir dómstólum sé starfseminni ofviða.

Samtökin skora því á umhverfis- og samgöngunefnd að fella brott síðustu efnismálgreinar a-liða 19. og 22. gr. frumvarpsins.

Um 22. gr.

Samtökin leggja til að 3., 4. og 8. tl fyrirhugaðar 67. gr. a laga nr. 55/2003 falli brott. Hér er um að ræða skil á skýrslum og tilkynningum og ættu heimildir til álagningar dagsekta að duga til að kalla fram upplýsingar sem ekki hefur verið skilað. Ekki verður séð að álagning stjórnvaldssekta hjálpi til við að kalla fram breytta hegðun enda má ætla að það verði í mörgum tilvikum óljóst hvaða tjón hefur orðið af drætti á upplýsingaskilum. Að auki munu álagðar stjórnvaldssektir verða sokkinn kostnaður í starfsemi hins eftirlitsskylda aðila á meðan áfallandi dagsektir safnast upp nema hann bæti úr.

Að lokum

Að gerðum þeim breytingum sem samtökin leggja til í þessari umsögn styðja þau að frumvarpið verði að lögum.

Virðingarfyllst,

f.h. Samtaka atvinnulífsins

f.h. SVP – Samtaka verslunar og þjónustu

9. apríl 2019

Frumvarp til laga um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir o.fl.

Stjórnarráð Íslands

Umhverfis- og auðlindaráðuneytið

Stjórnsvaldssektir

- Ný viðurlög við brotum gegn lögnum
 - Markmið að bæta framfylgd laganna
 - Varnaðaráhrif
- Umhverfisstofnun fær heimild til þess að beita stjórnsvaldssektum

Umhverfisupplýsingar

- Rekstraraðilar skila árlega upplýsingum um losun mengandi efna
 - Markmið að samþætta og einfalda skil rekstraraðila
 - Grænt bókhald og útstreymisbókhald sameinað

Framlenging á starfleyfi

- Útgefandi starfsleyfis fær heimild til þess að framlengja starfsleyfi tímabundið
 - Kemur í stað undanþágu ráðherra
 - Markmið að einfalda stjórnsýsluna

Framsal heilbrigðisnefndar

- Heilbrigðisnefnd getur ákveðið framsal á afgreiðslu mála til framkvæmdastjóra eða heilbrigðisfulltrúa
 - Markmið að einfalda stjórnsýsluna
- Ársskýrslur heilbrigðisnefnda

Þvingunarúrræði

- Orðalagsbreytingar á ákvæðum um þvingunarúrræði
- Dagsektir falla ekki niður þrátt fyrir efndir rekstraraðila

Gjaldskrár o.fl.

- Gjaldskrárákvæði laganna gerð skýrari
- Aðrar minniháttar orðalagsbreytingar

Alþingi - Umhverfis- og samgöngunefnd
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Reykjavík 15. mars 2019
UST201902-314/F.T.
04.01

Frumvarp til laga um breytingu á lögum um hollustuhætti og mengunarvarnir, lögum um meðhöndlun úrgangs og lögum um meðferð elds og varnir gegn gróðureldum (stjórnvaldssektir o.fl.), 542. mál

Umhverfisstofnun hefur borist beiðni frá umhverfis- og samgöngunefnd Alþingis þess efnis að stofnunin veiti umsögn sína um frumvarp til laga um hollustuhætti og mengunarvarnir o.fl. (stjórnvaldssektir o.fl.), 542. mál.

Um stjórnvaldssektir:

Í 19. gr. sbr. 12. gr. frumvarpsins er fjallað um stjórnvaldssektir. Í ljósi þess að gert er ráð fyrir að einungis Umhverfisstofnun hafi slíkar heimildir og að heilbrigðisnefndir skuli upplýsa stofnunina um frávík sem til álita kemur að beita stjórnvaldssektum vill Umhverfisstofnun taka fram að það geti verið örðugt fyrir stofnun að beita slíkum stjórnvaldssektum gegn aðilum sem stofnunin hefur ekki beint eftirlit með. Það gæti þó verið hægt er varðar 1. tl. ákvæðisins um stjórnvaldssektir hvað varðar starfsleyfislausa eða óskráða starfsemi og þá eftir ábendingu frá heilbrigðisnefnd. Að öðru leyti telur stofnunin að heimildir til stjórnvaldssekta ættu einungis að ná til þeirra aðila og starfsemi sem stofnunin hefur beint eftirlit með.

Ásamt þessu vill stofnunin leggja til eftirfarandi orðalagsbreytingar á 19. gr. a. frumvarpsins.

- 1. tl. 1. mgr. greinarinnar orðist svo: að óheimilt sé að stunda atvinnurekstur án gilds starfsleyfis eða skráningar hjá Umhverfisstofnun, sbr. 1. mgr. 6. gr.

Stofnunin telur orðalagið betur ná yfir þau tilvik þar sem starfsleyfi er útrunnið og rekstraraðili ekki gætt þess að sækja um framlengingu eða nýtt starfsleyfi. Í þeim tilvikum hefur vissulega verið gefið út starfsleyfi og nær því orðalag málsgreinarinnar ekki beinlínis yfir þau tilvik. Með þessum hætti sé skýrara hvað átt sé við.

Stofnunin leggur til að eftirfarandi töluliður bætist við ákvæði um stjórnvaldssektir í lögum um meðhöndlun úrgangs:

- Við 1. mgr. bætist: Ákvæðum um flutning úrgangs á milli landa, sbr. 31. gr.

Í 12. gr. frumvarpsins er gert ráð fyrir því að heilbrigðisnefndir upplýsi Umhverfisstofnun í þeim tilvikum þar sem til greina kemur að beita stjórnvaldssektum vegna frávika.

Ekki er alveg skýrt hvaða hlutverk stofnuninni yrði ætlað í því samhengi þegar hún fær sendar upplýsingar frá heilbrigðisnefnd um tilvik þar sem til greina kemur að beita stjórnvaldssektum. Ætla má að stofnuninni sé þá fært sjálfstætt mat á því hvort eðlilegt sé að beita slíkum heimildum eða hvort réttara sé að heilbrigðisnefndir fylgi frávikum eftir með þvingunarúrræðum. Einnig má álykta að stofnunin þurfi ekki sérstaklega að svara heilbrigðisnefnd í hverju tilviki fyrir sig heldur meðtaki einfaldlega upplýsingar. Þó væri rétt að stofnunin myndi tilkynna viðkomandi heilbrigðisnefnd um afstöðu sína til málsins. Ráða má af ákvæðinu að stofnunin gæti tekið yfir mál heilbrigðisnefnda og tekið ákvörðun í þeim. Þá má benda á að álagning stjórnvaldssekta þarf ekki að ljúka frávikum rekstraraðila og gæti því heilbrigðisnefnd verið að beita þvingunarúrræðum á sama tíma eða síðar, þrátt fyrir ákvörðun um stjórnvaldssekt.

Álagning stjórnvaldssekta teljast til refsikenndra viðurlaga og því mikilvægt að ákvæði þeim tengd séu skýr. Einnig bendir stofnunin á að mjög tímafrekt getur reynst að vinna úr slíkum tilkynningum. Niðurstaða stofnunarinnar gæti í ýmsum tilvikum orðið sú að ekki væri tilefni eða lagaskilyrði til þess að beita stjórnvaldssektum. Er ólíklegt að gjaldtökuheimildir dygðu til að standa straum af kostnaði við slíka vinnu. Stofnunin getur ekki bætt við sig slíkri vinnu án aukinna fjárheimilda. Í ljósi framangreinds, telur stofnunin nauðsynlegt að skýra ákvæðið frekar.

Um er að ræða nýja heimild í lögum og þarf að beita af varkárni. Stofnunin telur rétt að innleiða heimild til stjórnvaldssekta sem koma fyrst og fremst til álita í stærri mengandi starfsemi þar sem hefðbundin þvingunarúrræði eru áfram til staðar. Umhverfisstofnun telur að forsendur fyrir ákvörðun um stjórnvaldssekt verði að vera skýrar og fylgja eftirlitshlutverki þess stjórnvalds sem sektina ákveður.

Um heimildir í gjaldskrá

Umhverfisstofnun telur nauðsynlegt að heimildir til þess að innheimta gjald vegna útgáfu starfsleyfa nái einnig til breytinga, niðurfellinga, aðilaskipta og endurskoðunar á starfsleyfum, sbr. 1. tl. a liðar 1. mgr. 9. gr. og 1. tl. a liðar 1. mgr. 11. gr. frumvarpsins um breytingu á 46. og 53. gr. laganna. Mikilvægt er að heimildir til innheimtu fyrir gjaldskrá séu skýrar. Er því lagt til að orðunum: „sem og handhafabreytingu“ verði bætt við 53. gr. laganna. Samhliða er lagt til að bætt verði við eftirfarandi mgr. við 6. gr. „Útgefandi starfsleyfis er getur heimilað handhafabreytingu á starfsleyfi ef fyrir liggur undirrituð yfirlýsing beggja aðila þar um.“

Varðandi skyldur leyfisveitenda við mat á umhverfisáhrifum:

Eins telur stofnunin að skerpa þurfi á ábyrgð leyfisveitenda við útgáfu leyfa varðandi mat á umhverfisáhrifum, sbr. einnig endurskoðun laga um mat á umhverfisáhrifum. Skýra þarf stöðu leyfisveitenda en skyldur þeirra hafa verið að kynna sér matsskýrslu og taka rökstudda afstöðu til álits Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum. Skv. nýlegum úrskurðum úrskurðarnefnar umhverfis- og auðlindamála (í málum nr. 3/2018, 4/2018, 5/2018, 6/2018) er ábyrgð á umhverfismati og efnisleg og formleg endurskoðun á

umhverfismatsferlinu algjörlega á leyfisveitanda. Stofnunin telur það vera mikla breytingu á þeirri stjórnsýsluframkvæmd sem hefur verið á Íslandi við mat á umhverfisáhrifum og stuðli að því að við útgáfu leyfa sé meiri möguleiki á að þau geti verið ógilt löngu eftir að þau hafa verið útgefin sem er ómöguleg aðstaða fyrir alla aðila, umsækjendur, stofnanir, sveitarfélög og almenning allan. Skýra þarf skyldur leyfisveitenda við mat á umhverfisáhrifum og hvernig leyfisveitendur vinni áfram leyfismál þegar álit Skipulagsstofnunar um mat á umhverfisáhrifum liggur fyrir og hvernig leyfisveitandi tryggir að það sé lögmætur grundvöllur ákvarðanatöku.

Þá er nauðsynlegt að bæta inn í lögin ákvæði sem þegar hefur verið sett í reglugerð nr. 550/2018 um að leyfisveitandi taki afstöðu til atriða í álit Skipulagsstofnunar hvað varðar tengsl við verksvið hans. Kröfur sem komið hafi fram í athugasemdum við starfsleyfistillögur, í kærur til úrskurðarnefndar umhverfis- og auðlindamála, einnig sem sú nefnd hefur gefið í skyn að leyfisveitendur eigi að taka afstöðu til atriða í álit Skipulagsstofnunar sem varða umhverfismatið í heild og þar með einnig atriða sem varða ekki verksvið leyfisveitenda, gefa tilefni til að skerpa á því að leyfisveitandi tekur afstöðu til atriða sem hann hefur bærna og þekkingu til. Þá má benda á að stjórnvöldum eru sett starfsskilyrði sbr. lögmætisreglu stjórnsýsluréttarins og eiga þau að vinna innan þeirra heimilda sem þeim er gert að starfa eftir.

Útgáfa starfsleyfis:

Í 4. mgr. 7. gr. laga nr. 7/1998 segir að útgefandi starfsleyfis skuli innan fjögurra vikna frá því að frestur til að gera athugasemdir við tillögur að starfsleyfi rann út, taka ákvörðun um útgáfu starfsleyfis. Í framkvæmd hefur þessi tími verið of skammur einkum m.t.t. ítarlegri vinnslu starfsleyfa. Ritun greinargerða og umfangsmeiri úrvinnsla athugasemda hafa leitt til þess að þessi áskilnaður um að taka verði ákvörðun um útgáfu leyfa innan fjögurra vikna er ekki raunhæft. Stofnunin leggur til að ákvæðinu verði breytt þannig að útgefandi starfsleyfis:

- skuli áð jafnaði taka ákvörðun um útgáfu starfsleyfis innan fjögurra vikna, fari hann yfir þann tíma skal hann gera grein fyrir ástæðum þess í greinargerð.

Agnar Bragi Bragason
teymisstjóri

Virðingarfyllt

Frigg Thorlacius
lögfræðingur